

вамъ кой може да ти послужи. У полытъ на Везувий, два часа далечь отъ града, живѣе една всесилна вѣщица, която, по зловредната роса на новыл мѣсецъ събира бѣльки, които иматъ сила да вържатъ любовната съ вѣчни узы. Искуството на тъзи жена ще докара зивовникати у краката ти. Потърси я и ѝ помени името на Арбака; тя отъ боязнь отъ туй име ще ти даде най силното либиче.

— Увы! рече Юлія, азъ не знаж пята къмъ жилището на вѣщицата и колкото и да е късь, той ще са покаже дѣлъгъ на една дѣвица която остави тайно бащина си домъ. Мѣстото е обрасло отъ дивы лозини и опасно поради пещеръти и урвъти си, азъ не можда са довѣрїх на сѣкиго защото са докача домашната ми честъ не са бояж толко съ ако са расчуе че обычамъ Главка, колкото че съмъ спечелила сърцето му чрезъ либиче.

— Ако подиръ три дни са пооправи здравието ми! . . . рече Египтянинъ като са подигнах и за да опыта силытъ си наченж, да тътири въ стаята си насамъ натамъ, можа хъ възъ да та придружжю ю шо вреди? отложи ходенето.

— Не! Главкъ ще са ожене скоро за неаполитанката.

— Ще са ожене!

— Да, въ началото на идущія мѣсецъ.

— Толко си скоро! увѣренна ли си добре за туй?

— Научихъ го отъ устата на слугыната ѝ.

— Туй не става! извика распаленъ египтянинъ, не са бой! Главкъ е твой. Но какъ ще му дадешъ да испїе либичето?

— Баща ми е призовалъ Главка и неаполитанката, мыслѣ, на вечеря у дома за въ другій день. Тогасть ще мож сама да му го по-дамъ да го испїе.

— Нека тъй бѫди! извика, египтянинъ и таквази дива радостъ блѣснѣ въ очигъ му, щото Юлія наведе очи на долу почти ошъшена. Утрѣ вечеръ нека сѫ готовы колатати; имашъ ли кола подъ твоя власть?

— И пыташъ имамъ ли? отговори Юлія, която никога не пропущаше случай за да са похвали съ богатството си.

— Пригответи съдователно колата. Има една кѫща едва мъ три четверти на часа далечь отъ града, дѣто ходиже найбогатытъ жителъ на Помпей ради хубавытъ бани и градини. Тамъ да чакашъ; съвсѣмъ че съмъ боленъ и па смиръти, ще ма памѣришъ тамъ че та чакамъ предъ статуята на Силена, въ лѣса който обикаля градината; азъ самъ ще та заведж при вѣщицата. Тамъ трѣба да чакашъ докато мрънне, до кото са разидѣ множеството и са очисти пяти